

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเมืองน้อย
ตำบลละทาย ตำบลอีป่าด และตำบลบัวน้อย
อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเมืองน้อย ตำบลละทาย ตำบลอีป่าด และ
ตำบลบัวน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเมืองน้อย
ตำบลละทาย ตำบลอีป่าด และตำบลบัวน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลเมืองน้อย ตำบลละทาย ตำบลอีปาด และตำบลบัวน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

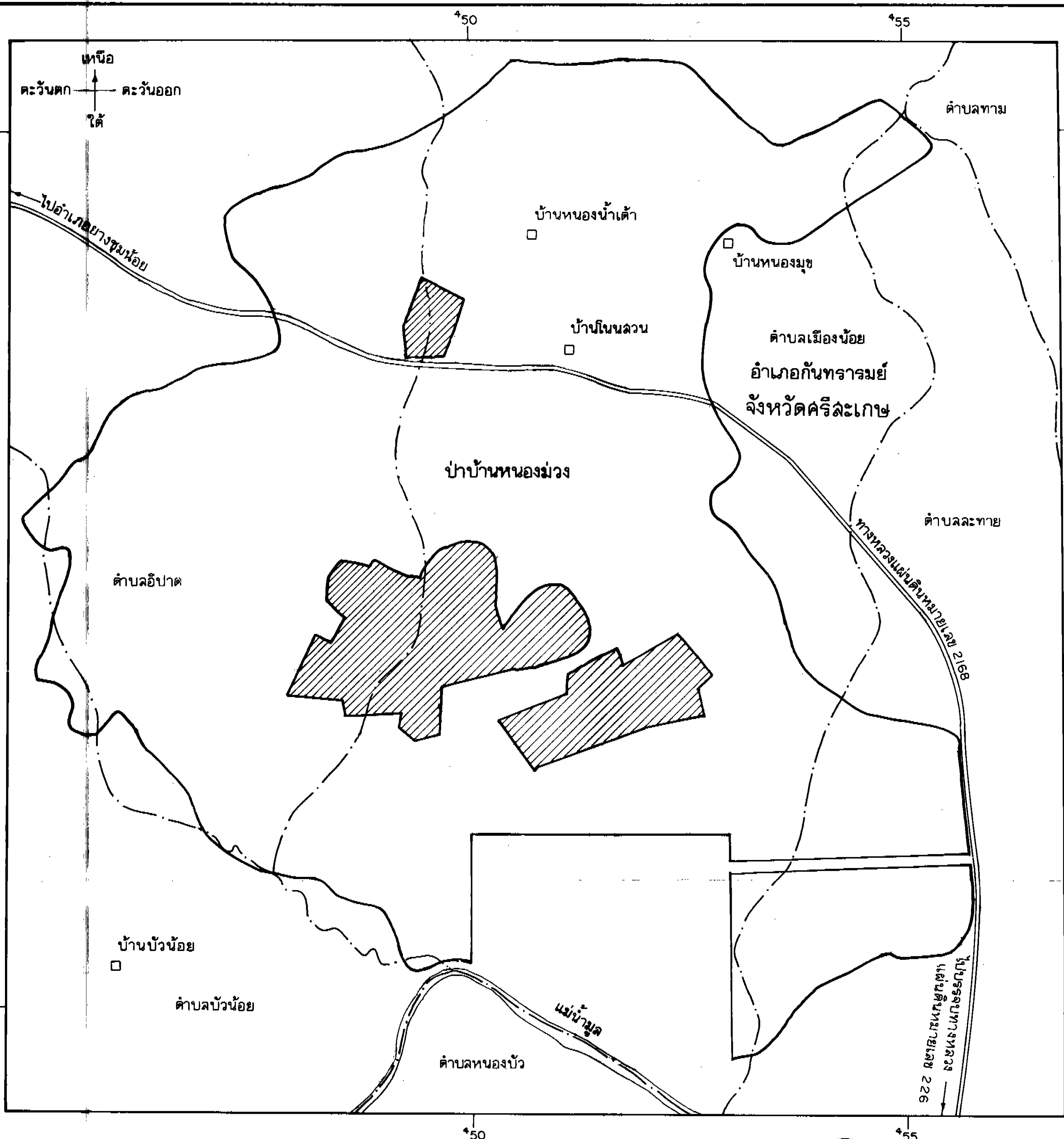
กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเมืองน้อย ตำบลละทาย ตำบลอิบาด และตำบลบัวน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2540

มาตราส่วน 1 : 50,000

1 0 1 2 3 4 กิโลเมตร



เครื่องหมาย

- แนวเขตปฏิรูปที่ดิน
- บริเวณที่กันออกจากเขตปฏิรูปที่ดิน
- เขตตำบล
- ทางหลวง
- แม่น้ำ
- หมู่บ้าน

(นายกิตติ นุตาชัย)

ผู้อำนวยการกองจัดการปฏิรูปที่ดิน

(นายสุทธิพร จิระพันธุ์)

เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลเมืองน้อย ตำบลละทาย ตำบลอีปาด และตำบลบัวน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรม เป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้